

Vi er også nødt til at konstatere, at mange af ordførerne her i Folketingssalen måske ikke ved selvsyn har konstateret, hvor meget de enkelte svinefabrikker lugter, lige meget om det er økologiske svinefabrikker, eller hvad det nu er. Jeg må bare konstatere, at ikke alle økologer er nede på hobbyniveau, så de kun har 15 ha. Brugene er måske meget større, og jeg synes bare, jeg vil opfordre de enkelte medlemmer til at få noget praktisk erfaring. Tag ud og besøg dem, lav nogle virksomhedsbesøg i stedet for kun at udtale sig ud fra det, man formoder.

Kl. 14.20

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, og den næste ordfører er hr. Christian Wedell-Neergaard. Værsgo.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

På Det Konservative Folkepartis landsråd i 2004 vedtog partiet en erklæring vedrørende miljøgodkendelse af husdyrbrug. Partiet som sådan tilkendegav, at man ønskede, at landbrug i højere grad skulle behandles som industri, og det siger jeg, fordi Det Konservative Folkeparti altså ikke kommer dumpende ind i sagen som nogle, der bare har fulgt med. Vi har selv været med til at definere problemet, vi har selv været med til at skabe grundlaget for det lovforslag, der behandles nu, og derfor kan jeg kun sige, at lovforslaget om miljøgodkendelse af husdyrbrug er en konservativ mærkesag.

Husdyrbrug er et af Danmarks største eksporterhverv med tilhørende arbejdspladser og valutaindtjening, og landbruget er inde i en rivende udvikling, hvor ny teknologi og nye produktionsmetoder præger hverdagen, og hvor man har en stærkt stigende produktivitet. Det er et af de erhverv, der har den stærkest stigende produktivitet, nemlig ca. 6 pct. om året, men det har været et ønske at sikre, at landbrugets miljøbelastning på en række områder bliver mindre, og derfor dette lovforslag. Landbruget skal behandles som en industri, og det skal det af mange gode grunde, men den væsentligste er jo, at vi befinder os i en konjunktur, som betyder, at der bliver færre, men til gengæld større bedrifter.

Formålet med lovforslaget er at indføre en ensartet miljøgodkendelse for bedrifter på over 75 dyreenheder. Forslaget omfatter kun nyetablerede bedrifter og udvidelser og ændringer af

eksisterende bedrifter, men det er jo for at starte der, hvor problemerne er, og ikke bruge kræfterne på at miljøgodkende en lang række bedrifter, hvor der ikke sker noget. Det er naturligvis vigtigt, at de bedrifter, der er inde i en rivende udvikling, bliver omfattet af lovforslaget, og så må man altså på et senere tidspunkt tage fat på de øvrige bedrifter.

Lovforslaget har den store fordel, at det medfører en markant forenkling af det system, vi kender i dag. Der er sagsbehandlingstider på udvidelsesansøgninger på op til 2-3 år, og det er helt urimeligt, når der er tale om et erhverv, som er præget af selveje, hvilket vil sige, at det er enkeltpersoner, som står for driften. Derfor er det rigtigt at lave en forenkling, som betyder en hurtigere og mere ensartet sagsbehandling, og det er en af de store fordele ved forslaget.

Der skal stilles nye krav til miljøbeskyttelse, og lovforslaget beskæftiger sig dels med bedre teknologi, dels med lugtgener. Det skal sikres, at lugt ikke længere er den belastning, som tilfældet har været, og noget af det væsentligste her er, at ammoniakudslip fra staldene bliver reduceret. Det signaleres på den måde, at der for teknologiens vedkommende skal tages udgangspunkt i den bedst mulige teknologi, og at der derudover stilles krav om reduktion af ammoniak. Den gevinst, der kommer ud af det, skal naturligvis deles mellem landbruget på den ene side og miljøet på den anden side.

Vi er under et kolossalt tidspres, og derfor er det også sådan, at Enhedslisten allerede har stillet 22 spørgsmål og fået svar på dem. Det er helt usædvanligt, at det har kunnet lade sig gøre, men det skyldes, at kommunalreformen træder i kraft den 1. januar 2007, og at det derfor er vigtigt, at der foreligger et administrationsgrundlag for de nye kommuner.

Lovforslaget betyder, at der tages hårdt fat over for lugt. Vi kan jo ikke afskaffe lugt, vi kan ikke fuldstændig fjerne lugt, men vi kan opsætte nogle præcise lugtgrænser, og vi har foretaget betydelige stramminger, så bymæssig bebyggelse vil blive mindre belastet, og har derudover opstillet et reduktionskrav for ammoniak på 15-25 pct.

Kl. 14.25

Der har ikke været et specifikt ønske om at regulere det åbne land med lovforslaget, og derfor tager det udgangspunkt i vandmiljøplan III. Der har ikke været et ønske om at stramme op på det eksisterende niveau, men om at finde frem til en administration, der respekterer det nuværende